

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-12861

Den 17. april 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 24. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 392 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MIU) Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 392 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for miljøbeskyttelseslovens paragraf 42 og for rimeligheden i, at kommuner med bestemmelsen i hånden kan udstede påbud, når en aktivitet blot "skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening". Vil ministeren overveje en lovændring, så den, som påbuddet rammer, får mulighed for at sandsynliggøre, at påbuddet er udstedt på et forkert grundlag?

Svar

Miljøbeskyttelseslovens § 42 vedrører en tilsynsmyndigheds mulighed for at skride ind over for miljøforhold fra erhvervsaktiviteter og andre aktiviteter, der ikke er omfattet af reglerne om miljøgodkendelse. Tilsynsmyndigheden, hvilket som regel vil være en kommune, kan påbyde, at en opstået forurening eller gene skal nedbringes. Dette kunne eksempelvis være støjgener eller u hensigtsmæssigt oplag og håndtering af affald.

Tilsynsmyndigheden kan også skønne, at en planlagt aktivitet kan indebære en risiko for væsentlig forurening. Tilsynsmyndigheden kan i dette tilfælde give et påbud, der kan forebygge risikoen. Dette kunne eksempelvis være, at der kræves gennemført bestemte foranstaltninger for at undgå væsentlige lugt-, støv- eller støjgener, som erfaringsmæssigt kunne opstå ved en bestemt type af aktivitet.

Et § 42 påbud skal som andre afgørelser træffes efter forvaltningsretslige principper. Tilsynsmyndigheden skal derfor oplyse sagen tilstrækkeligt. Et § 42 påbud vil ledsages af tilsynsmyndighedens vurdering og begrundelse for påbuddet.

Efter god forvaltningsskik vil et bebyrdende påbud efter § 42 oftest først følge efter en forudgående dialog, indskærpelse og varsling af påbud. Modtageren af påbuddet vil derfor som oftest på forhånd være klar over, hvorfor et påbud er givet.

Modtageren af et § 42 påbud kan som udgangspunkt påklage afgørelsen til Natur- og Miljøklagenævnet og har dermed allerede mulighed for at få afprøvet, om

påbuddet er udstedt på et forkert grundlag. Jeg har derfor ikke planer om en lovændring.

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling